

Оголошення про громадське обговорення з питання перейменування вулиці Челюскінців на вулицю Кайндля Раймунда Фрідріха

 city.cv.ua/portal/4/ogoloshennya-pro-gromadske-obgovorennya-z-pytannya-perejmenuvannya-vulytsi-chelyuskintsiv-na-vulytsyu-kajndlya-rajmunda-fridriha-91414.html

Чернівецька міська рада пропонує мешканцям міста долучитися до громадського обговорення з питання перейменування вулиці Челюскінців на вулицю Кайндля Раймунда Фрідріха.

Громадське обговорення відбувається відповідно до Положення про найменування (перейменування) вулиць, провулків, проспектів, площ, парків, мостів, встановлення пам'ятних знаків і меморіальних дошок в м. Чернівцях, затвердженого рішенням міської ради від 29.08.2013 року № 950 «Про затвердження Положення про найменування (перейменування) вулиць, провулків, проспектів, площ, парків, мостів, встановлення пам'ятних знаків і меморіальних дошок в м. Чернівцях та визнання такими, що втратили чинність, рішень виконавчого комітету міської ради з цього питання» та пропозицій міської топонімічної комісії.

Пропозиції (зауваження) подаються у письмовій чи усній формі, надсилаються електронною поштою із зазначенням прізвища, імені, по батькові та адреси особи, яка їх подає, у термін до 2 січня 2017 року включно. Анонімні пропозиції (зауваження) не розглядаються. Пропозиції (зауваження) слід надсилати на електронну адресу Чернівецької міської ради document@rada.cv.ua або у письмовій формі на адресу: м. Чернівці, 58002 Центральна площа,1.

Біографічна довідка.

КАЙНДЛЬ (Kaindl) Раймунд Фрідріх (31.08.1866 – 14.03.1930) – австро-німецький історик, етнограф, археолог, фольклорист, літературознавець, громад. та освітній діяч Буковини. Дійсний член Наукового товариства імені Шевченка. Народився в м. Чернівці. Навчався у Чернівецькому університеті (1885–1891) на відділах історії, географії та германістики. У 1893 став доктором історії, а в 1892 працював на кафедрі австрійської історії Чернівецького університету, з 1901 – звичайний професор, а з 1904 – надзвичайний професор цієї ж кафедри. В другій половині 1880-х та в 1890-ті рр. брав участь у численних археологічних і етнографічних експедиціях по Буковині та сусідніх регіонах. У 1910 році обраний деканом філософського факультету, а згодом (1912–1913) – ректором Чернівецького університету. В 1915–1930 роках працював професором Грацького університету в Австрії.

Прихильник українства (вільно володів українською мовою, був одружений з українкою). У своїх українознавчих роботах, наприклад «Русини на Буковині» (1889), проводить думку, що слов'яни – найдавніше населення у складі сучасного етносу Прикарпаття та Подністрів'я. Найбільшу увагу приділяв гуцулам – опублікував про

них численні статті та монографію «Гуцули» (1894). Написав фундаментальну працю «Історія Чернівців від найдавніших часів до сьогодні» (1908), яка до сьогодні залишається неперевершеною за обсягом зібраного в ній матеріалу про Чернівці. Написав понад 300 наукових праць з буковинської тематики. Вважається найвидатнішим істориком, етнографом й археологом Буковини австрійського періоду.

Перед Першою світовою війною був лідером карпатських німців, обирався головою «Товариства християнських німців». Написав трьохтомну працю про історію і культуру німецьких колоністів у Карпатському регіоні. На початку 20 століття розробляв теоретико-методичні основи етнології, викладав їх в університеті. В 1903 році вийшла його праця «Народознавство».

Помер у м. Вальтендорф, похований на цвинтарі св. Леонарда м. Грац в Австрії.